

N:o 38.

Af Herr **Ola Andersson**: *Om utarbetande af fullständig förteckning öfver alla nu gällande lagar och författningar m. m.*

Det händer ej sällan, att man i vårt land får höra ej allenast kunnige och aktade saksförare utan äfven de lagskipande myndigheterna hysa olika åsikter om hvilken lag eller författning man för ett och samma fall bör tillämpa, beroende till stor del derpå att i utkommande författningar och förordningar ej alltid tydligt angifves, hvad och huru mycket af hvad rörande samma förhållanden i olika författningar förut finnes stadgadt derigenom upphäfves. Då en bland samhällets viktigare pligter torde vara den att genom klara och tydliga lagar förebygga rättegångar och deraf följande ondt, att skydda den rättrådige men i dylika saker mindre erfarne mot lidanden och orättvisor, åstadkomna under sken af lag och rätt af dem, som, i stället för ett redbart och aktningvärdt arbete, synas hafva till sin lefnadsuppgift att, med begagnande af alla de mer och mindre hemliga och fördolda pass, som våra invecklade lagförhållanden för en i dylik taktik studerad och erfaren person erbjuder, bereda sig vinning på deras bekostnad, som tro och tänka godt om hvar man och endast göra hvad en oförvillad rättskänsla bjuder. Härmed åsyftas naturligtvis icke de verkligen aktningvärde saksförare, hvilka sätta sig vida öfver att åtaga sig en sak, som uppenbarligen är orättvis.

Ett medel att i någon mån lösa denna samhällets pligt skulle utan tvifvel vara det att, jemte de årligen utkommande register öfver utgifna författningar, register jemväl upprättades öfver de upphäfda.

Hoppandes att de mera sakkunnige män, som möjligen komma att förberedande handlägga förslaget, skola åt detsamma egna all nödig uppmärksamhet och afhjelpa dess brister, föreslår jag vördsamt,

att Riksdagen för sin del beslutar, det register öfver alla under året upphäfda lagar, författningar eller delar deraf hädanefter årligen skall utgifvas.

Härigenom torde äfven blifva en följd, att hvarje utkommande lag eller förordning, eller förändring i förut gällande, tydligen måste angifva hvad som upphäfves, något som ej alltid skett; men olägenheterna äro ej fullkomligen afhulpna, med mindre man, i samma stund som ofvanstående förslag utfördes, också hade en bestämd och säker uppgift på alla *de* gällande lagar och författningar.

En sådan uppgift, som utan tvifvel skulle blifva ett betydande arbete, skulle dock i betydlig mån kunna underlättas af de värderika materialier härtill, som finnas uti åtskilliga äldre och nyare lagverk och lagregister. Ett dylikt arbete skulle naturligen underkastas statsmakternas pröfning, på det ej ett uteslutande af författningar skulle blifva ett upphäfvande deraf som ej i grundlagsenlig ordning tillkommit.

Till vinnande af detta ändamål föreslår jag,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det lagbyrån eller en möjligen blifvande lagberedning må uppdragas att utarbete en fullständig förteckning öfver alla, inom alla lagens områden, nu gällande lagar och författningar, samt att Kongl. Maj:t täcktes uti nådig proposition densamma till Riksdagens pröfning framlägga.

Stockholm den 22 Januari 1872.

Ola Andersson.

N:o 39.

Af Herr **Ola Andersson**: *Om utarbetande af ny författning rörande väghållningsskyldigheten.*

Vid många föregående riksdagar har frågan om väg- och brobyggnads- samt underhållnings-skyldighetens ordnande på ett med rättvisa och billighet mera öfverensstämmande sätt än det nu gällande, varit föremål för pröfning, utan att densamma kunnat nöjaktigt lösas. Af Justitieombudsmannes embetsberättelse finner jag, att frågan om *vinterväghållningen* är under beredning för att till Riksdagen inkomma, men af de skäl jag